

Сички моми си утидохъ :
Бѣли котли зехъ.
Пѣкъ момци-тѣ поиграхъ
Юнашки, левентски,
Подиръ малко захванахъ
Да ся борѣтъ мѣжки.
Борихъ ся двама, трима :
Единъ — 'се надвива ;
Дѣдо Димо Ненчу кимна —
На борбѣ да излѣгва
А пѣкъ Ненчо, кѣтъ чуждина,
Свѣни ся и срамува,
Дѣдо Димо викна трима
На вѣнъ го изкарва.
Кой е юнакъ — ся познава
За борбѣ трепери
И Ненчо това ожидава
Излѣзи да ся бори.
На боренье 'се свиряхъ
Мѣдни-тѣ кавали,
Сички хора гы обкрѣжихъ,
И крѣвь-та ся запали.
Ненчо плавна като огънь —
Очи му свѣтнахъ
И другаръ му ни бѣ доленъ
Два-та ся хванахъ.
Препукахъ мѣшки плѣщи :
Сила в' сила удари
Словихъ ся тѣ юнашки
Два борци другари.
„Тоз' ще падни — онзи падна!
Общія гласъ вика,
Ненчо Славя мѣжки грабна
Въ земѣ-тѣ го трышна....
— „Кажи „батю“ да тя пусна,
Ненчо му продума
— „Батю ми си, чи мя трышна
„И побратеми двама...